

ΙΛΙΑΣ Ραψωδία Ε

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἔμπης,
ἀλλ' Ἀσκληπιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
φράζεο διέ Μαχᾶον ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
μείζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοή θαλερῶν αἰζηῶν.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἴθοπα οἶνον 5
εἰς ὃ κε θερμὰ λοετρὰ ἐϋπλόκαμος Ἑκαμήδη
θερμήνη καὶ λούση ἅπο βρότον αἱματόεντα·
αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα εἴσομαι ἐς περιωπὴν.
ὣς εἰπὼν σάκος εἶλε τετυγμένον υἱὸς ἐοῖο
κείμενον ἐν κλισίῃ Θρασυμήδεος ἰπποδάμοιο 10 ἸΕ
χαλκῷ παμφαῖνον· ὃ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἐοῖο.
εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξείῃ χαλκῷ,
στῆ δ' ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ' εἴσιδεν ἔργον ἀεικὲς
τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπισθε
Τρῶας ὑπερθύμους· ἐρέριπτο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν. 15
ὥς δ' ὅτε πορφύρη πέλαγος μέγα κύματι κωφῷ
ὀσσόμενον λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα
αὐτῶς, οὐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται οὐδετέρωσε,
πρὶν τινα κεκριμένον καταβῆμεναι ἐκ Διὸς οὐρον,
ὥς ὃ γέρων ὄρμαινε δαϊζόμενος κατὰ θυμὸν 20 ἸΕ
διχθάδι, ἧ μεθ' ὄμιλον ἴοι Δαναῶν ταχυπόλων,
ἦε μετ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν.
ὣδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι
βῆναι ἐπ' Ἀτρεΐδην. οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον
μαρνάμενοι· λάκε δέ σφι περὶ χροῖ χαλκὸς ἀτειρῆς 25
νυσομένων ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
Νέστορι δὲ ξύμβληντο διοτρεφέες βασιλῆες
παρ νηῶν ἀνιόντες ὅσοι βεβλήατο χαλκῷ
Τυδεΐδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων.
πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε μάχης εἰρύατο νῆες 30 ἸΕ
θῖν' ἔφ' ἄλως πολιῆς· τὰς γὰρ πρῶτας πεδίον δὲ
εἴρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ πρύμνησιν ἔδειμαν.
οὐδὲ γὰρ οὐδ' εὐρύς περ ἐὼν ἐδυνήσατο πάσας
αἰγιαλὸς νῆας χαδέειν, στείνοντο δὲ λαοί·
τῷ ῥα προκρόσσας ἔρυσαν, καὶ πλησαν ἀπάσης 35
ἠϊόνος στόμα μακρὸν, ὅσον συνεέργαθον ἄκραι.
τῷ ῥ' οἱ γ' ὀψείοντες αὐτῆς καὶ πολέμοιο
ἔγχει ἐρειδόμενοι κίον ἄθροοι· ἄχλυτο δὲ σφι
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι. ὃ δὲ ξύμβλητο γεραῖος
Νέστωρ, πτῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι Ἀχαιῶν. 40 ἸΕ
τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
ὦ Νέστορ Νηληϊάδη μέγα κῦδος Ἀχαιῶν
τίπτε λιπὼν πόλεμον φθισήνορα δεῦρ' ἀφικάνεις;
δεῖδω μὴ δὴ μοι τελέση ἔπος ὄβριμος Ἴκτωρ,
ὥς ποτ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορευῶν 45
μὴ πρὶν παρ νηῶν προτὶ Ἴλιον ἀπονέεσθαι
πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτεῖναι δὲ καὶ αὐτούς.
κεῖνος τῶς ἀγόρευε· τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται.

ὣ πόποι ἦ ῥα καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
ἐν θυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χόλον ὡς περ Ἀχιλλεὺς 50 ἸΕ
οὐδ' ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνῆσι νέεσσι.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ·
ἦ δὴ ταῦτά γ' ἑτοῖμα τετεύχεται, οὐδέ κεν ἄλλως
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς παρατεκτῆναιτο.
τεῖχος μὲν γὰρ δὴ κατερήριπεν, ὃ ἐπέπιθμεν 55
ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἴλαρ ἔσεσθαι·
οἱ δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῆσι μάχην ἀλίσστον ἔχουσι
νωλεμές· οὐδ' ἂν ἐτι γνοίης μάλα περ σκοπιάζων
ὀπποτέρωθεν Ἀχαιοὶ ὀρινόμενοι κλονέονται,
ὡς ἐπιμῖξ κτείνονται, αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἴκει. 60 ἸΕ
ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα
εἴ τι νόος ῥέξει· πόλεμον δ' οὐκ ἄμμε κελεύω
δύμεναι· οὐ γάρ πως βεβλημένον ἐστὶ μάχεσθαι.
τὸν δ' αὐτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Νέστωρ ἐπεὶ δὴ νηυσὶν ἐπὶ πρυμνῆσι μάχονται, 65
τεῖχος δ' οὐκ ἔχραισμε τετυγμένον, οὐδέ τι τάφρος,
ἦ ἔπι πολλὰ πάθον Δαναοί, ἔλποντο δὲ θυμῷ
ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἴλαρ ἔσεσθαι·
οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι
νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς. 70 ἸΕ
ἦδεα μὲν γὰρ ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν,
οἶδα δὲ νῦν ὅτε τοὺς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσι
κυδάνει, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησεν.
ἀλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω πειθώμεθα πάντες,
νῆες ὅσαι πρῶται εἰρύαται ἄγχι θαλάσσης 75
ἔλκωμεν, πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν,
ὑψὶ δ' ἐπ' εὐνάων ὀρμίσσομεν, εἰς ὃ κεν ἔλθῃ
νῦξ ἀβρότη, ἣν καὶ τῆ ἀπόσχονται πολέμοιο
Τρῶες· ἔπειτα δὲ κεν ἐρυσαίμεθα νῆας ἀπάσας.
οὐ γάρ τις νέμεσις φυγέειν κακόν, οὐδ' ἀνὰ νύκτα. 80 ἸΕ
βέλτερον ὃς φεύγων προφύγη κακὸν ἢ ἐάλωῃ.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἄτρεΐδη ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων·
οὐλόμεν' αἶθ' ὄφελλες ἀεικελίου στρατοῦ ἄλλου
σημαίνειν, μὴ δ' ἄμμιν ἀνασσέμεν, οἷσιν ἄρα Ζεὺς 85
ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας τολυπεύειν
ἀργαλέους πολέμους, ὄφρα φθιόμεσθα ἕκαστος.
οὕτω δὴ μέμονας Τρώων πόλιν εὐρυάγυιαν
καλλεῖψιν, ἧς εἶνεκ' οἰζύομεν κακὰ πολλά;
σίγα, μὴ τίς τ' ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ 90 ἸΕ
μῦθον, ὃν οὐ κεν ἀνὴρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο
ὅς τις ἐπίσταιτο ἧσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν
σκηπτοῦχος τ' εἶη, καὶ οἱ πειθοίατο λαοὶ
τοσσοῖδ' ὄσσοισιν σὺ μετ' Ἀργείοισιν ἀνάσσεις·
νῦν δὲ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες· 95
ὃς κέλειαι πολέμοιο συνεσταότος καὶ αὐτῆς
νῆας εὐσσέλμους ἄλαδ' ἐλκέμεν, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
Τρωσὶ μὲν εὐκτὰ γένηται ἐπικρατέουσί περ ἔμψης,

ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιρρέπη. οὐ γὰρ Ἀχαιοὶ
σχήσουσιν πόλεμον νηῶν ἄλα δ' ἔλκομενάων, 100 IΞ
ἀλλ' ἀποπαπτανέουσιν, ἐρωήσουσι δὲ χάρμης.
ἔνθα κε σὴ βουλή δηλήσεται ὄρχαμε λαῶν.
τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ὦ Ὀδυσσεῦ μάλα πῶς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῆ
ἀργαλέη· ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν ἀέκοντας ἄνωγα 105
νῆας ἐϋσσέλμους ἄλα δ' ἔλκμεν υἷας Ἀχαιῶν.
νῦν δ' εἴη ὅς τῆσδέ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι
ἢ νέος ἢ παλαιός· ἐμοὶ δὲ κεν ἀσμένῳ εἴη.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
ἐγγὺς ἀνὴρ· οὐ δηθὰ ματεύσομεν· αἶ κ' ἐθέλητε 110 IΞ
πεῖθεσθαι, καὶ μὴ τι κότῳ ἀγάσησθε ἕκαστος
οὔνεκα δὴ γενεῆφι νεώτατός εἰμι μεθ' ὑμῖν·
πατρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὐχομαι εἶναι
Τυδέος, ὃν Θήβησι χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει.
πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο, 115
οἴκεον δ' ἐν Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι
Ἄγριος ἠδὲ Μέλας, τρίτατος δ' ἦν ἰπτότα Οἰνεὺς
πατρὸς ἐμοῖο πατῆρ· ἀρετῆ δ' ἦν ἔξοχος αὐτῶν.
ἀλλ' ὁ μὲν αὐτόθι μείνε, πατῆρ δ' ἐμὸς Ἄργεϊ νάσθη
πλαγχθεῖς· ὡς γὰρ που Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι. 120 IΞ
Ἀδρήστοιο δ' ἔγημε θυγατρῶν, ναῖε δὲ δῶμα
ἀφνειὸν βιότοιο, ἄλις δὲ οἱ ἦσαν ἄρourke
πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀμφίς,
πολλὰ δὲ οἱ πρόβατ' ἔσκε· κέκαστο δὲ πάντας Ἀχαιοὺς
ἐγχεῖη· τὰ δὲ μέλλετ' ἀκουέμεν, εἰ ἐτεόν περ. 125
τὼ οὐκ ἄν με γένος γε κακὸν καὶ ἀνάγκιδα φάντες
μῦθον ἀτιμήσαιτε πεφασμένον ὃν κ' ἐὺ εἶπω.
δεῦτ' ἴομεν πόλεμον δὲ καὶ οὐτάμενοί περ ἀνάγκη.
ἔνθα δ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δηϊοτῆτος
ἐκ βελέων, μὴ πού τις ἐφ' ἔλκεϊ ἔλκος ἄρηται· 130 IΞ
ἄλλους δ' ὀτρύνοντες ἐνήσομεν, οἱ τὸ πάρος περ
θυμῷ ἦρα φέροντες ἀφεστᾶσ' οὐδὲ μάχονται.
ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο·
βᾶν δ' ἴμεν, ἦρχε δ' ἄρά σφιν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
οὐδ' ἀλασκοπιὴν εἶχε κλυτὸς ἐννοσίγαιος, 135
ἀλλὰ μετ' αὐτοὺς ἦλθε παλαιῷ φωτὶ ἐοικώς,
δεξιτερὴν δ' ἔλε χεῖρ' Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἀτρεΐδη νῦν δὴ που Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ
γηθεῖ ἐνὶ στήθεσσι φόνον καὶ φύζαν Ἀχαιῶν 140 IΞ
δερκομένῳ, ἐπεὶ οὔ οἱ ἐνὶ φρένες οὐδ' ἠβαιαί.
ἀλλ' ὁ μὲν ὡς ἀπόλοιτο, θεὸς δὲ ἐσιφλώσειε·
σοὶ δ' οὐ πῶ μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέουσιν,
ἀλλ' ἔτι που Τρώων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες
εὐρὺ κονίσουσιν πεδίον, σὺ δ' ἐπόψεαι αὐτὸς 145
φεύγοντας προτὶ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
ὡς εἰπὼν μέγ' ἄϋσεν ἐπεσσύμενος πεδίοιο.
ὄσσόν τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι

άνερες ἐν πολέμῳ ἔριδα ζυνάγοντες Ἄρηος,
τόσσην ἐκ στήθεσφιν ὄπα κρείων ἐνοσίχθων 150 IΞ
ἦκεν· Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαι· ἐκάστω
καρδίῃ, ἄληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
Ἦρη δ' εἰσεῖδε χρυσόθρονος ὀφθαλμοῖσι
στᾶσ' ἐξ Οὐλύμποιο ἀπὸ ρίου· αὐτίκα δ' ἔγνω
τὸν μὲν ποιννύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν 155
αὐτοκασίγητον καὶ δαέρα, χαῖρε δὲ θυμῷ·
Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ἴδης
ἦμενον εἰσεῖδε, στυγερός δέ οἱ ἔπλετο θυμῷ.
μερμήριξε δ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἦρη
ὄππως ἐξαπάφοιτο Διὸς νόον αἰγιόχοιο· 160 IΞ
ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή
ἐλθεῖν εἰς Ἴδην εὖ ἐντύνασαν ἔαυτήν,
εἴ πως ἰμεῖραιτο παραδραθέειν φιλόττη
ἦ χροῖῃ, τῷ δ' ὕπνον ἀπήμονά τε λιαρὸν τε
χευή ἐπὶ βλεφάροισιν ἰδὲ φρεσὶ πευκαλίμησι. 165
βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον, τὸν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ἦφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσε
κλήϊδι κρυπτῆ, τὴν δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἀνῶγεν·
ἐνθ' ἦ γ' εἰσελθοῦσα θύρας ἐπέθηκε φαεινάς.
ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἰμερόεντος 170 IΞ
λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ
ἀμβροσίῳ ἐδανῶ, τό ρά οἱ τεθυωμένον ἦεν·
τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς κατὰ χαλκοβατῆς δῶ
ἔμπης ἐς γαῖαν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' αὐτμή.
τῷ ρ' ἦ γε χροά καλὸν ἀλειψαμένη ἰδὲ χαίτας 175
πεξαμένη χερσὶ πλοκάμους ἔπλεξε φαεινοὺς
καλοὺς ἀμβροσίους ἐκ κράατος ἀθανάτοιο.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἐάνδον ἔσαθ', ὃν οἱ Ἀθήνη
ἔξυσ' ἀσκήσασα, τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ·
χρυσείης δ' ἐνετῆσι κατὰ στήθος περονᾶτο. 180 IΞ
ζώσατο δὲ ζώνη ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖη,
ἐν δ' ἄρα ἔρματα ἦκεν εὐτρήτοισι λοβοῖσι
τρίγλινα μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
κρηδέμνω δ' ἐφύπερθε καλύψατο διὰ θεῶων
καλῶ νηγατέῳ· λευκὸν δ' ἦν ἠέλιος ὥς· 185
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῖ θήκατο κόσμον
βῆ ρ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, καλεσσαμένη δ' Ἀφροδίτην
τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶων πρὸς μῦθον ἔειπε·
ἦ ρά νύ μοι τι πίθοιο φίλον τέκος ὅττι κεν εἴπω, 190 IΞ
ἦέ κεν ἀρνήσαιο κοτεσσαμένη τό γε θυμῷ,
οὐνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρώεσσιν ἀρήγεις;
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
Ἦρη πρέσβα θεὰ θύγατερ μεγάλοιο Κρόνιοιο
αὐδα ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δὲ με θυμὸς ἄνωγεν, 195
εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.
τὴν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἦρη·
δὸς νῦν μοι φιλόττη καὶ ἴμερον, ᾧ τε σὺ πάντας

δαμνᾶ ἀθανάτους ἠδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους.
εἴμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης, 200 ΕΞ
Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν,
οἷ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν εὖ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον
δεξάμενοι Ῥείας, ὅτε τε Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
γαίης νέρθε καθεῖσε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης·
τοὺς εἴμ' ὀψομένη, καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω· 205
ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
εἰ κείνῳ ἐπέεσσι παραιπεπιθοῦσα φίλον κῆρ
εἰς εὐνήν ἀνέσαιμι ὁμωθῆναι φιλότητι,
αἰεὶ κέ σφι φίλη τε καὶ αἰδοίη καλεοίμην. 210 ΕΞ
τὴν δ' αὖτε προσέειπε φιλομειδῆς Ἀφροδίτη·
οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τεδὸν ἔπος ἀρνήσασθαι·
Ζηνὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνησιν ἰαύεις.
ἦ, καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα
ποικίλον, ἔνθα δέ οἱ θελκτήρια πάντα τέτυκτο· 215
ἔνθ' ἐνὶ μὲν φιλότης, ἐν δ' ἴμερος, ἐν δ' ὀαριστὺς
πάρφασις, ἦ τ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων.
τόν ῥά οἱ ἔμβαλε χερσὶν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
τῇ νῦν τοῦτον ἱμάντα τεῶ ἔγκάτθεο κόλπῳ
ποικίλον, ᾧ ἐνὶ πάντα τετεύχεται· οὐδέ σέ φημι 220 ΕΞ
ἄπρηκτόν γε νέεσθαι, ὅ τι φρεσὶ σῆσι μενοινᾷς.
ὣς φάτο, μείδησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
μειδήσασα δ' ἔπειτα ἐῶ ἔγκάτθετο κόλπῳ.
ἦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
Ἥρη δ' αἴξασα λίπεν ρίον Οὐλύμπιοι, 225
Πιερίην δ' ἐπιβᾶσα καὶ Ἥμαθίην ἐρατεινήν
σεύατ' ἐφ' ἵπποπόλων Θρηκῶν ὄρεα νιφόεντα
ἀκροτάτας κορυφάς· οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖν·
ἐξ Ἀθόω δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσετο κυμαίνοντα,
Λῆμνον δ' εἰσαφίκανε πόλιν θείοιο Θόαντος. 230 ΕΞ
ἔνθ' Ὑπνω ζύμβλητο κασιγνήτῳ Θανάτοιο,
ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ὑπνε ἄναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες, ἠδ' ἔτι καὶ νῦν
πεῖθευ· ἐγὼ δέ κέ τοι ἰδέω χάριν ἤματα πάντα. 235
κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὅσσε φαεινῶ
αὐτίκ' ἐπεὶ κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλότητι.
δῶρα δέ τοι δώσω καλὸν θρόνον ἄφθιτον αἰεὶ
χρύσειον· Ἥφαιστος δέ κ' ἐμὸς πάϊς ἀμφιγυήεις
τεύξει' ἀσκήσας, ὑπὸ δὲ θρηῖνων ποσὶν ἦσει, 240 ΕΞ
τῷ κεν ἐπισχοίης λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε νήδυμος Ὑπνος·
Ἥρη πρέσβα θεὰ θύγατερ μεγάλοιο Κρόνιοιο
ἄλλον μὲν κεν ἔγωγε θεῶν αἰειγενετάων
ῤεῖα κατευνήσαιμι, καὶ ἂν ποταμοῖο ῤέεθρα 245
Ὠκεανοῦ, ὅς περ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·
Ζηνὸς δ' οὐκ ἂν ἔγωγε Κρονίουκος ἄσσον ἰκοίμην
οὐδὲ κατευνήσαιμ', ὅτε μὴ αὐτός γε κελεύοι.

ἤδη γάρ με καὶ ἄλλο τεὶ ἐπίνυσσεν ἐφετμὴ
ἡματι τῷ ὅτε κείνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς 250 IΞ
ἔπλεεν Ἰλιόθεν Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας.
ἦτοι ἐγὼ μὲν ἔλεξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο
νήδυμος ἀμφιχυθείς· σὺ δέ οἱ κακὰ μήσαο θυμῷ
ὄρσασ' ἀργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας,
καί μιν ἔπειτα Κόων δ' εὖ ναιομένην ἀπένεικας 255
νόσφι φίλων πάντων. ὃ δ' ἐπεγρόμενος χαλέπαινε
ρίπτάζων κατὰ δῶμα θεοῦς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
ζήτει· καὶ κέ μ' αἴστον ἀπ' αἰθέρος ἔμβαλε πόντῳ,
εἰ μὴ Νῦξ δμητέρα θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν·
τὴν ἰκόμην φεύγων, ὃ δ' ἐπαύσατο χωόμενός περ. 260 IΞ
ἄζετο γὰρ μὴ Νυκτὶ θοῆ ἀποθύμια ἔρδοι.
νῦν αὖ τοῦτό μ' ἄνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη·
Ἵπνε τί ἦ δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μενοιναῖς;
ἦ φῆς ὡς Τρώεσσιν ἀρηξέμεν εὐρύοπα Ζῆν 265
ὡς Ἡρακλῆος περιχώσατο παῖδος ἐοῖο;
ἀλλ' ἴθ', ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν ὀπλοτερῶν
δώσω ὀπυιέμεναι καὶ σὴν κεκλήσθαι ἄκοιτιν.
ὣς φάτο, χήρατο δ' Ἵπνος, ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα· 270 IΞ
ἄγρει νῦν μοι ὄμοσσον ἀάατον Στυγὸς ὕδωρ,
χειρὶ δὲ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἔλε χθόνα πουλυβότειραν,
τῇ δ' ἐτέρῃ ἄλα μαρμαρέην, ἵνα νῶϊν ἅπαντες
μάρτυροι ὣς· οἱ ἔνερθε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες,
ἦ μὲν ἐμοὶ δώσειν Χαρίτων μίαν ὀπλοτερῶν 275
Πασιθέην, ἥς τ' αὐτὸς ἐέλδομαι ἡματα πάντα.
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
ὄμνυε δ' ὡς ἐκέλευε, θεοὺς δ' ὀνόμηνεν ἅπαντας
τοὺς ὑποταρταρίους οἱ Τιτῆνες καλέονται.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὄμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον, 280 IΞ
τὼ βήτην Λήμνου τε καὶ Ἴμβρου ἄστῳ λιπόντε
ἡέρα ἐσσαμένῳ ρίμφα πρήσσοντε κέλευθον.
Ἴδην δ' ἰκέσθην πολυπίδακα μητέρα θηρῶν
Λεκτόν, ὅθι πρῶτον λιπέτην ἄλα· τὼ δ' ἐπὶ χέρσου
βήτην, ἀκροτάτη δὲ ποδῶν ὑπο σείετο ὕλη. 285
ἐνθ' Ἵπνος μὲν ἔμεινε πάρος Διὸς ὅσσε ἰδέσθαι
εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκετον, ἦ τότε ἔν Ἴδη
μακροτάτη πεφυῖα δι' ἡέρος αἰθέρ' ἵκανεν·
ἐνθ' ἦστ' ὄζοισιν πεπυκασμένος εἰλατίνοισιν
ὄρنيθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἦν τ' ἐν ὄρεσσι 290 IΞ
χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδιν.
Ἥρη δὲ κραιπνῶς προσεβήσето Γάργαρον ἄκρον
Ἴδης ὑψηλῆς· ἴδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεὺς.
ὡς δ' ἴδεν, ὡς μιν ἔρωσ πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυπεν,
οἶον ὅτε πρῶτόν περ ἐμισγέσθην φιλότητι 295
εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆας.
στῆ δ' αὐτῆς προπάροιθεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ἥρη πῆ μεμαυῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἰκάνεις;
ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα τῶν κ' ἐπιβαίης.

τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη· 300 IΞ
 ἔρχομαι ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
 Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν,
 οἱ με σφοῖσι δόμοισιν ἐὺ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον·
 τοὺς εἴμ' ὀψομένη, καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω·
 ἦδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται 305
 εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 ἵπποι δ' ἐν πρυμνωρεῖη πολυπίδακος Ἴδης
 ἐστᾶσ', οἱ μ' οἴσουσιν ἐπὶ τραφερὴν τε καὶ ὑγρὴν.
 νῦν δὲ σεῦ εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἰκάνω,
 μή πῶς μοι μετέπειτα χολώσεται, αἶ κε σιωπῇ 310 IΞ
 οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυρρόου Ὠκεανοῖο.
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἥρη κεῖσε μὲν ἔστι καὶ ὕστερον ὀρμηθῆναι,
 νῶϊ δ' ἄγ' ἐν φιλότητι τραπέιομεν εὐνηθέντε.
 οὐ γὰρ πῶ ποτέ μ' ὦδε θεᾶς ἔρος οὐδὲ γυναικὸς 315
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασεν,
 οὐδ' ὀπότε ἠρασάμην Ἴξιονίης ἀλόχοιο,
 ἢ τέκε Πειρίθοον θεόφιν μῆστωρ' ἀτάλαντον·
 οὐδ' ὅτε περ Δανάης καλλισφύρου Ἀκρισιώνης,
 ἢ τέκε Περσῆα πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν· 320 IΞ
 οὐδ' ὅτε Φοῖνικος κούρης τηλεκλειτοῖο,
 ἢ τέκε μοι Μίνων τε καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·
 οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης οὐδ' Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,
 ἢ ῥ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
 ἢ δὲ Διώνυσον Σεμέλη τέκε χάρμα βροτοῖσιν· 325
 οὐδ' ὅτε Δήμητρος καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης,
 οὐδ' ὀπότε Λητοῦς ἐρικυδέος, οὐδὲ σεῦ αὐτῆς,
 ὡς σέο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἴμερος αἰρεῖ.
 τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
 αἰνότατε Κρονίδη ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες. 330 IΞ
 εἰ νῦν ἐν φιλότητι λιλαίεαι εὐνηθῆναι
 Ἴδης ἐν κορυφῆσι, τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα·
 πῶς κ' ἔοι εἴ τις νῶϊ θεῶν αἰειγενετῶν
 εὔδοντ' ἀθρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθὼν
 πεφράδοι; οὐκ ἂν ἔγωγε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην 335
 ἐξ εὐνῆς ἀνστᾶσα, νεμεσσητὸν δὲ κεν εἶη.
 ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐθέλεις καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
 ἔστιν τοι θάλαμος, τόν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν
 Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν·
 ἔνθ' ἵομεν κείοντες, ἐπεὶ νύ τοι εὔαδεν εὐνή. 340 IΞ
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἥρη μήτε θεῶν τό γε δείδιθι μήτέ τιν' ἀνδρῶν
 ὄψεσθαι· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω
 χρύσειον· οὐδ' ἂν νῶϊ διαδράκοι Ἥελίος περ,
 οὗτε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσοράσθαι. 345
 ἢ ῥα καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ἦν παράκοιτιν·
 τοῖσι δ' ὑπὸ χθῶν διὰ φύεν νεοθηλέα ποιήν,
 λωτόν θ' ἐρσήεντα ἰδὲ κρόκον ἠδ' ὑάκινθον
 πυκνὸν καὶ μαλακόν, ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς ἔεργε.

τῷ ἐνι λεξιάσθην, ἐπὶ δὲ νεφέλην ἔσσαντο 350 IΞ
καλὴν χρυσεῖην· στιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἕρσαι.
ὣς ὁ μὲν ἀτρέμας εὔδε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρω ἄκρω,
ὑπνω καὶ φιλότητι δαμείς, ἔχε δ' ἀγκὰς ἄκοιτιν·
βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν νήδυμος Ὕπνος
ἀγγελίην ἐρέων γαιήοχῳ ἐννοσιγαίῳ· 355
ἀγγοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
πρόφρων νῦν Δαναοῖσι Ποσειδάον ἐπάμυνε,
καὶ σφιν κῦδος ὄπαζε μίνυνθά περ, ὄφρ' ἔτι εὔδει
Ζεὺς, ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυψα·
Ἥρη δ' ἐν φιλότητι παρήπαφεν εὐνηθῆναι. 360 IΞ
ὣς εἰπὼν ὁ μὲν ὄχετ' ἐπὶ κλυτὰ φύλλ' ἀνθρώπων,
τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.
αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορῶν ἐκέλευσεν·
Ἀργεῖοι καὶ δ' αὐτὲ μεθίεμεν Ἔκτορι νίκην
Πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἔλῃ καὶ κῦδος ἄρηται; 365
ἀλλ' ὁ μὲν οὕτω φησὶ καὶ εὔχεται οὔνεκ' Ἀχιλλεὺς
νηυσὶν ἐπιγλαφυρῆσι μένει κεχολωμένος ἦτορ·
κείνου δ' οὔ τι λῆην ποθὴ ἔσσεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
ἡμεῖς ὀτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν.
ἀλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼ εἶπω πειθώμεθα πάντες· 370 IΞ
ἀσπίδες ὄσσαι ἄρισται ἐνὶ στρατῷ ἠδὲ μέγιστα
ἐσσάμενοι, κεφαλὰς δὲ παναίθησιν κορύθεσσι
κρύψαντες, χερσὶν τε τὰ μακρότατ' ἔγχε' ἐλόντες
ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἠγήσομαι, οὐδ' ἔτι φημί
Ἔκτορα Πριαμίδην μενέειν μάλα περ μεμαῶτα. 375
ὃς δὲ κ' ἀνὴρ μενέχαρμος, ἔχει δ' ὀλίγον σάκος ὦμῳ,
χείροισι φωτὶ δότω, ὁ δ' ἐν ἀσπίδι μείζονι δύτω.
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο·
τοὺς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον οὐτάμενοί περ
Τυδείδης Ὀδυσσεὺς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων· 380 IΞ
οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντα ἀρήϊα τεύχε' ἄμειβον·
ἐσθλὰ μὲν ἐσθλὸς ἔδυνε, χέρεια δὲ χείροισι δόσκειν.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσσαντο περὶ χροῖ νώροπα χαλκὸν
βάν ῥ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρά σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων
δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ 385
εἵκελον ἀστεροπῆ· τῷ δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι
ἐν δαῖ λευγαλέῃ, ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας.
Τρῶας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκόσμει φαίδιμος Ἔκτωρ.
δὴ ῥα τότε αἰνοτάτην ἔριδα πτολέμοιο τάνυσσαν
κυανοχαίτα Ποσειδάων καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ, 390 IΞ
ἦτοι ὁ μὲν Τρῶεσσιν, ὁ δ' Ἀργείοισιν ἀρήγων.
ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε
Ἀργείων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοᾶα ποτὶ χέρσον
ποντόθεν ὀρνύμενον πνοιῆ Βορέω ἀλεγεινῇ· 395
οὔτε πυρὸς τόσσός γε ποτὶ βρόμος αἰθομένοιο
οὔρεος ἐν βήσσης, ὅτε τ' ὄρετο καιέμεν ὕλην·
οὔτ' ἄνεμος τόσσόν γε περὶ δρυσὶν ὑψικόμοισι
ἠπύει, ὅς τε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων,

ὄσση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνή 400 IΞ
 δεινὸν αὐσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
 Αἴαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Ἴκτωρ
 ἔγχει, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθὺ οἴ, οὐδ' ἀφάμαρτε,
 τῆ ῥα δὺω τελαμῶνε περὶ στήθεσσι τετάσθην,
 ἦτοι ὃ μὲν σάκεος, ὃ δὲ φασγάνου ἀργυροήλου· 405
 τῷ οἱ ῥυσάσθην τέρενα χροά. χώσατο δ' Ἴκτωρ,
 ὅττι ῥά οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός,
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
 τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
 χερμαδίῳ, τὰ ῥα πολλὰ θοάων ἔχματα νηῶν 410 IΞ
 πὰρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο, τῶν ἐν ἀείρας
 στήθος βεβλήκει ὑπὲρ ἄντυγος ἀγχόθι δειρῆς,
 στρόμβον δ' ὡς ἔσσευε βαλῶν, περὶ δ' ἔδραμε πάντη.
 ὡς δ' ὄθ' ὑπὸ πληγῆς πατρὸς Διὸς ἐξερίπη δρυῖς
 πρόρριζος, δεινὴ δὲ θεοῦ γίγνεται ὁδμῆ 415
 ἐξ αὐτῆς, τὸν δ' οὐ περ ἔχει θράσος ὅς κεν ἴδηται
 ἐγγὺς ἑὸν, χαλεπὸς δὲ Διὸς μέγαιον κεραυνός,
 ὡς ἔπεσ' Ἴκτορος ὄκα χαμαὶ μένος ἐν κόνιῃσι·
 χειρὸς δ' ἔκβαλεν ἔγχος, ἐπ' αὐτῷ δ' ἀσπίς ἐάφθη
 καὶ κόρυς, ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ. 420 IΞ
 οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον υἴες Ἀχαιῶν
 ἐλπόμενοι ἐρύεσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμειὰς
 αἰχμάς· ἀλλ' οὐ τις ἐδυνήσατο ποιμένα λαῶν
 οὐτάσαι οὐδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περίβησαν ἄριστοι
 Πουλυδάμας τε καὶ Αἰνεΐας καὶ δῖος Ἀγήνωρ 425
 Σαρπηδῶν τ' ἄρχος Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων.
 τῶν δ' ἄλλων οὐ τίς εὖ ἀκήδεσεν, ἀλλὰ πάροιθεν
 ἀσπίδας εὐκύκλους σχέθον αὐτοῦ. τὸν δ' ἄρ' ἐταῖροι
 χερσὶν ἀείραντες φέρον ἐκ πόνου, ὄφρ' ἴκεθ' ἵππους
 ὠκέας, οἱ οἱ ὀπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο 430 IΞ
 ἔστασαν ἠνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
 οἱ τὸν γε προτὶ ἄστρῳ φέρον βαρέα στενάχοντα.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον ἐϋρρεῖος ποταμοῖο
 Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 ἐνθά μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονί, κὰδ δὲ οἱ ὕδωρ 435
 χεῦαν· ὃ δ' ἀμπνύνη καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν,
 ἐζόμενος δ' ἐπὶ γοῦνα κελαινεφές αἴμ' ἀπέμεσσαν·
 αὐτίς δ' ἐξοπίσω πλῆτο χθονί, τῷ δὲ οἱ ὄσσε
 νύξ ἐκάλυψε μέλαινα· βέλος δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.
 Ἀργεῖοι δ' ὡς οὖν ἴδον Ἴκτορα νόσφι κίοντα 440 IΞ
 μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
 ἐνθα πολὺ πρότιστος Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
 Σάτνιον οὔτασε δουρὶ μετάλμενος ὀξυόεντι
 Ἴηνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε νηῖς ἀμύμων
 Ἴηνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Σατνιόεντος. 445
 τὸν μὲν Ὀϊλιάδης δουρὶ κλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
 οὔτα κατὰ λαπάρην· ὃ δ' ἀνετράπετ', ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
 τῷ δ' ἐπὶ Πουλυδάμας ἐγγέσπαλος ἦλθεν ἀμύντωρ

Πανθοΐδης, βάλε δὲ Προθοήνορα δεξιὸν ὦμον 450 IΞ
 υἱὸν Ἀρηιλύκοιο, δι' ὦμου δ' ὄβριμον ἔγχος
 ἔσχεν, ὃ δ' ἐν κονίησι πεσῶν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ.
 Πουλυδάμας δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν αὖσας·
 οὐ μὰν αὐτ' ὄϊω μεγαθύμου Πανθοΐδαο
 χειρὸς ἅπο στιβαρῆς ἄλιον πηδῆσαι ἄκοντα, 455
 ἀλλὰ τις Ἀργείων κόμισε χροῖ, καί μιν ὄϊω
 αὐτῶ σκηπτόμενον κατίμεν δόμον Ἄϊδος εἴσω.
 ὣς ἔφατ', Ἀργείοισι δ' ἄχος γένητ' εὐξαμένοιο·
 Αἴαντι δὲ μάλιστα δαΐφροني θυμὸν ὄρινε
 τῷ Τελαμωνιάδῃ· τοῦ γὰρ πέσεν ἄγχι μάλιστα. 460 IΞ
 καρπαλίμως δ' ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῶ.
 Πουλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν
 λικριφίς ἀΐξας, κόμισεν δ' Ἀντήνορος υἱὸς
 Ἀρχέλοχος· τῷ γὰρ ῥα θεοὶ βούλευσαν ὄλεθρον.
 τὸν ῥ' ἔβαλεν κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος ἐν συνεοχμῶ, 465
 νείατον ἀστράγαλον, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
 τοῦ δὲ πολὺ προτέρη κεφαλὴ στόμα τε ρῖνές τε
 οὐδεὶ πλῆντ' ἢ περ κνήμαι καὶ γοῦνα πεσόντος.
 Αἴας δ' αὐτ' ἐγγέγωνεν ἀμύμονι Πουλυδάμαντι·
 φράζεο Πουλυδάμα καὶ μοι νημερτὲς ἐνίσπες 470 IΞ
 ἢ ῥ' οὐχ οὗτος ἀνὴρ Προθοήνορος ἀντὶ πεφάσθαι
 ἄξιος; οὐ μὲν μοι κακὸς εἶδεται οὐδὲ κακῶν ἔξ,
 ἀλλὰ κασιγνήτος Ἀντήνορος ἵπποδάμοιο
 ἢ πάϊς· αὐτῶ γὰρ γενεὴν ἄγχιστα ἐώκει.
 ἢ ῥ' εὖ γινώσκων, Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμόν. 475
 ἔνθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιώτιον οὔτασε δουρὶ
 ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαῶς· ὃ δ' ὑφελκε ποδοῖν.
 τῷ δ' Ἀκάμας ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν αὖσας·
 Ἀργεῖοι ἰόμωροι ἀπειλάων ἀκόρητοι
 οὐ θην οἰοσὶν γε πόνος τ' ἔσεται καὶ οἷζυς 480 IΞ
 ἡμῖν, ἀλλὰ ποθ' ὧδε κατακτενέεσθε καὶ ὑμμες.
 φράζεσθ' ὡς ὑμῖν Πρόμαχος δεδμημένος εὐδαι
 ἔγχει ἐμῶ, ἵνα μὴ τι κασιγνήτοιο γε ποινὴ
 δηρὸν ἄτιτος ἔῃ· τὼ καὶ κέ τις εὐχεται ἀνὴρ
 γνωτὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα λιπέσθαι. 485
 ὡς ἔφατ', Ἀργείοισι δ' ἄχος γένητ' εὐξαμένοιο·
 Πηνέλεω δὲ μάλιστα δαΐφροني θυμὸν ὄρινεν·
 ὀρμήθῃ δ' Ἀκάμαντος· ὃ δ' οὐχ ὑπέμεινεν ἐρωήν
 Πηνελέω ἀνακτος· ὃ δ' οὔτασεν Ἴλιονῆα
 υἱὸν Φόρβαντος πολυμήλου, τὸν ῥα μάλιστα 490 IΞ
 Ἑρμείας Τρώων ἐφίλει καὶ κτῆσιν ὄπασσε·
 τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτηρ μοῦνον τέκεν Ἴλιονῆα.
 τὸν τόθ' ὑπ' ὀφρύος οὔτα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,
 ἐκ δ' ὤσε γλήνην· δόρου δ' ὀφθαλμοῖο διὰ πρὸ
 καὶ διὰ ἰνίου ἦλθεν, ὃ δ' ἔζετο χεῖρε πετάσσας 495
 ἄμφω· Πηνέλεως δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ
 αὐχένα μέσσον ἔλασσε, ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε
 αὐτῇ σὺν πῆληκι κάρῃ· ἔτι δ' ὄβριμον ἔγχος
 ἦεν ἐν ὀφθαλμῶ· ὃ δὲ φῆ κώδειαν ἀνασχῶν

πέφραδέ τε Τρώεσσι καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΐδα· 500 ΙΞ
εἰπέμεναί μοι Τρῶες ἀγαυοῦ Ἴλιονῆος
πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ γοήμεναι ἐν μεγάροισιν·
οὐδὲ γὰρ ἦ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγηνορίδαο
ἀνδρὶ φίλῳ ἐλθόντι γανύσσεται, ὅπποτε κεν δὴ
ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κοῦροι Ἀχαιῶν. 505
ὣς φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
πάπτηνεν δὲ ἕκαστος ὄπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι
ὅς τις δὴ πρῶτος βροτόεντ' ἀνδράγρι' Ἀχαιῶν
ἦρατ', ἐπεὶ ῥ' ἐκλινε μάχην κλυτὸς ἐννοσίγαιος. 510 ΙΞ
Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμώνιος ὕρτιον οὔτα
Γυρτιάδην Μυσῶν ἠγήτορα καρτεροθύμων·
Φάλκην δ' Ἀντίλοχος καὶ Μέρμερον ἐξενάριξε·
Μηριόνης δὲ Μόρυν τε καὶ Ἴπποτίωνα κατέκτα,
Τεῦκρος δὲ Προθόωνά τ' ἐνήρατο καὶ Περιφήτην· 515
Ἀτρεΐδης δ' ἄρ' ἔπειθ' Ὑπερήνορα ποιμένα λαῶν
οὔτα κατὰ λαπάρην, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἄφυσσε
δηώσας· ψυχὴ δὲ κατ' οὐταμένην ὠτειλὴν
ἔσσυτ' ἐπειγομένη, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.
πλειστοὺς δ' Αἴας εἶλεν Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός· 520 ΙΞ
οὐ γάρ οἱ τις ὁμοῖος ἐπισπέσθαι ποσὶν ἦεν
ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὄρση.